

«Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού ὅστις εν μορφῇ Θεοῦ υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν ἄλλ' εαυτόν εκένωσε, λαβὼν δούλου μορφήν, γενόμενος ὅμοιος με τους ανθρώπους και ευρεθείς κατά το σχῆμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού» (Φιλιππησίους, β': 5-8)

Κάθε χρόνο, στις 25 του Δεκέμβρη, οι άνθρωποι στα χριστιανικά κράτη, γιορτάζουν την γέννηση του Κυρίου Ιησού Χριστού και τα παιδιά θα βγουν και θα πούνε τα κάλαντα των Χριστουγέννων. Βέβαια σύμφωνα με τις βιβλικές αναφορές, της διενέργειας απογραφής και της υπαίθριας διανυκτέρευσης ποιμένων, η ημερομηνία αυτή δεν είναι η πραγματική, αλλά άσχετα μ' αυτό είναι ευχάριστο γεγονός το να εορτάζει ο άνθρωπος τη γέννηση του Θεανθρώπου. Όμως για πολλούς η γέννηση του Κυρίου, έχει ταυτιστεί με μια τυπική γιορτή που εκτός από τις θρησκευτικές τελετές, περιλαμβάνει εορταστικές εκδηλώσεις, παρασκευή και κατανάλωση κάποιων παραδοσιακών φαγητών και γλυκών και το μοίρασμα δώρων, κυρίως στα μικρά παιδιά.

Αλήθεια, πόσο ευχάριστα ακούγεται στον καθένα μας, το γεγονός της γέννησης του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού; Για να κατανοήσουμε τη σημασία αυτού του θαυμαστού γεγονότος, ας δούμε τις σχετικές με αυτό πληροφορίες έτσι όπως μας τις περιγράφει η Αγία Γραφή. Διαβάζουμε σχετικά: **« Ἐν δε τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον ἡρραβωνισμένην με ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε Χαίρε, κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἐκείνη δὲ ἰδούσα διεταράχθη διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ὁποῖος τάχα ἦτο ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν Μη φοβοῦ, Μαρίας διότι εὗρες χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ, θέλεις συλλάβει ἐν γαστρὶ καὶ θέλεις γεννήσει υἱὸν καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος θέλει εἰσθαι μέγας καὶ Υἱὸς Υψίστου θέλει ὀνομασθῇ, καὶ θέλει δῶσει εἰς αὐτόν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ δεν θέλει εἰσθαι τέλος. Εἶπε δὲ ἡ Μαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον. Πῶς θέλει εἰσθαι τούτο, ἐπειδὴ ἄνδρα δεν γνωρίζω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς αὐτήν Πνεῦμα Ἅγιον θέλει ἐπέλθει ἐπὶ σε, καὶ δύναμις τοῦ Υψίστου θέλει σε ἐπισκιάσει διὰ τούτο καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον θέλει ὀνομασθῇ Υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱὸν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς, καὶ οὗτος εἶναι μὴν ἕκτος εἰς αὐτήν τὴν καλουμένην στείραν διότι οὐδὲν πρᾶγμα θέλει εἰσθαι ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ. Εἶπε δὲ ἡ Μαρίας Ἰδοὺ, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου γένοιτο εἰς ἐμέ κατά τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος**

»

(Λουκάς, α':26-38).

Τα λόγια της Μαριάμ φανερώνουν πρώτα την πίστη της, στην πραγματοποίηση ενός γεγονότος, που όμοιό του δεν υπήρξε στην ιστορία της ανθρωπότητας και αυτό ήταν αφ' ενός το να συλλάβει μία παρθένος δια Πνεύματος Αγίου και αφ' ετέρου η ενσάρκωση και γέννηση του μονογενούς Υιού και Λόγου του Θεού. Γι' αυτό όταν στη συνέχεια η Μαριάμ επισκέφθηκε την Ελισάβετ, ενώ αυτή κυοφορούσε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, η Ελισάβετ πληρώθηκε με Άγιο Πνεύμα και αποκάλεσε την Μαριάμ 'μητέρα του Κυρίου της' και την μακάρισε λέγοντας **‘μακαρία η πιστεύσασα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων προς αυτήν παρά Κυρίου’**, η δε Μαριάμ μιλώντας και αυτή δια Πνεύματος Αγίου, μεταξύ των άλλων που είπε, προφήτευσε λέγοντας **‘από του νυν θέλουσι με μακαρίζει πάσαι αι γενεαί διότι έκαμεν εις εμέ μεγαλεία ο δυνατός και άγιον το όνομα αυτο’** (Λουκάς, α' :43,48,49).

Βέβαια η αποδοχή των λόγων του αγγέλου από την Μαριάμ, εκτός από πίστη απαιτούσε και απόφαση θανάτου εκ μέρους της, μιας και σύμφωνα με τον Μωσαϊκό νόμο η κατηγορία της μοιχείας που θα μπορούσε να της προσάψει ο αρραβωνιαστικός της Ιωσήφ, όταν διαπίστωνε την εγκυμοσύνη της, επέφερε την ποινή του θανάτου. Όμως κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Διαβάζουμε σχετικά: **‘Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίση αυτήν, ηθέλησε να απολύση αυτήν κρυφίως. Ενώ δε αυτός διελογίσθη ταύτα, ιδού, άγγελος Κυρίου εφάνη κατ' όναρ εις αυτόν, λέγων Ιωσήφ, υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. Θέλει δε γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών. Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού Εμμανουήλ, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός’** (Ματθαίος, α' :18-23) .

Σχετικά με τα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά τη γέννηση του Κυρίου αναφέρουμε τα εξής: Ενώ η Μαριάμ ήταν στο μήνα της να γεννήσει, έγινε η απογραφή που διέταξε ο Καίσαρας Αύγουστος, οπότε έπρεπε να μετακινηθούν ο Ιωσήφ και η Μαριάμ, από τη Ναζαρέτ που κατοικούσαν, στον τόπο καταγωγής τους τη Βηθλεέμ, διανύοντας μια απόσταση περίπου 130 χιλιόμετρα, ταξίδι δύσκολο με τα μέσα της εποχής αλλά και επικίνδυνο λόγω της προχωρημένης εγκυμοσύνης. Όταν έφθασαν στη Βηθλεέμ, συμπληρώθηκαν οι μέρες του να γεννήσει και η Μαριάμ γέννησε τον Κύριο Ιησού Χριστό μέσα σε ένα στάβλο, **‘διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν τω καταλύματι.’** Έτσι εκπληρώθηκε η προφητεία για τη γέννηση του Κυρίου στη Βηθλεέμ (Μιχαίας, ε' :2) και επί πλέον ο Πατέρας Θεός έδωσε ένα μεγάλο μάθημα ταπείνωσης, μιας και ούτε ο πιο φτωχός

άνθρωπος δεν γεννιέται σε στάβλο. Αξιοσημείωτο είναι επίσης, ότι το θαυμαστό γεγονός της γέννησης του Κυρίου, ο Πατέρας Θεός πρώτα το αποκάλυψε στέλνοντας άγγελο σε απλούς ποιμένες και όχι στους θρησκευτικούς και πολιτικούς ηγέτες του λαού Ισραήλ. Βλέπουμε ότι οι ποιμένες αμέσως υπάκουσαν στην οδηγία του αγγέλου και πήγαν και βρήκαν το θείο βρέφος μέσα στη φάτνη. Μετά τη γέννηση Του, ο Κύριος μαζί με τη μητέρα Του Μαριάμ και τον Ιωσήφ έμειναν για ένα χρονικό διάστημα σε κάποια οικία. Στο διάστημα αυτό, όταν ο Κύριος ήταν 40 ημερών και τον ανέβασαν στην Ιερουσαλήμ για να κάνουν τα του νόμου, το Πνεύμα το Άγιο αποκάλυψε στον Συμεών και στην Άννα την προφήτισσα ότι το παιδί αυτό ήταν ο σωτήρας που ετοίμασε Θεός, ενώπιον όλων των λαών (Λουκάς,β΄:22-38).

Στην οικία αυτή τους επισκέφτηκαν με την οδηγία του φαινομένου αστέρος, οι μάγοι από την ανατολή, όχι για να δουν ένα οποιοδήποτε παιδί, αλλά όπως σωστά είπαν τον βασιλέα των Ιουδαίων και όταν είδαν το παιδί το προσκύνησαν και πρόσφεραν τα δώρα τους. Αυτή η επίσκεψη των μάγων προκάλεσε μια αναταραχή σε όλη την Ιερουσαλήμ, αφού αρχικά εκεί απευθύνθηκαν και ζήτησαν να δουν τον βασιλέα των Ιουδαίων. Οι Ισραηλίτες, που ήταν ο 'λαός του Θεού' φαίνεται ότι στη μεγάλη τους πλειοψηφία δεν περίμεναν τον ερχομό του Σωτήρα Χριστού, παρότι ήξεραν τις Γραφές. Αρχικά ταραχτήκαν όταν ενημερώθηκαν από τους μάγους, αλλά στη συνέχεια δεν βλέπουμε κανέναν να έχει ειλικρινές ενδιαφέρον να γνωρίσει τον 'νέο βασιλιά'.

Μόνο ο βασιλιάς Ηρώδης όταν πληροφορήθηκε από τους αρχιερείς και γραμματείς σχετικά με την προφητεία του Μιχαία, για την γέννηση του Χριστού στην Βηθλεέμ, έστειλε εκεί τους μάγους για να βρουν το παιδί και τους είπε μετά να γυρίσουν να του πουν έτσι ώστε να πάει και αυτός να το προσκυνήσει. Αυτό φυσικά δεν θα το έκανε ποτέ, αλλά ήθελε να σκοτώσει το παιδί γιατί νόμιζε ότι θα του έπαιρνε την εξουσία αφού αυτό όπως άκουσε ήταν ο νέος βασιλιάς των Ιουδαίων. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι άξια προσοχής είναι η πίστη των μάγων, οι οποίοι όταν είδαν το φαινόμενο του νέου αστέρος, εννόησαν ότι αυτό συνδέεται με τη γέννηση του βασιλιά των Ιουδαίων και ήρθαν οδηγούμενοι από αυτό στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσουν τον Κύριο. Διαβάζουμε σχετικά: **«Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας, επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες, Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; Διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή, και ήλθομεν δια να προσκυνήσωμεν αυτόν»**

(Ματθαίος,β΄:1-2). Παρατηρούμε ότι οι μάγοι ξέρανε ότι θα γεννηθεί ένας βασιλιάς στην Ιουδαία και το σημείο της ελεύσεως του βασιλιά θα είναι ένα αστέρι στον ουρανό. Πώς όμως γνωρίζανε ότι θα γεννηθεί βασιλιάς, με σημείο ένα αστέρι και την ακριβή χρονολογία γέννησης του Κυρίου Ιησού;. Σαν απάντηση σ' αυτό το ερώτημα αναφέρουμε ότι αυτοί οι μάγοι, δεν ήταν μάγοι που έκαναν μαγείες, διότι αυτοί που κάνουν μαγείες, δεν έχουν μερίδα στη Βασιλεία των Ουρανών (Αποκάλυψη, κα΄:8), αλλά οι συγκεκριμένοι μάγοι που επισκέφτηκαν τον Κύριο, ήταν άνδρες σοφοί, μελετητές και ερευνητές των Γραφών. Οπότε, πρέπει να είχαν γνώση των προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης που μιλούσανε για

τον ερχομό του Ιησού Χριστού σαν βασιλιά όχι μόνο των Ιουδαίων αλλά όλων των λαών, μιας και ο Χριστός ήρθε για να θυσιαστεί, πληρώνοντας για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων.

Η προφητεία που μιλάει για την έλευση βασιλιά που θα γεννηθεί από τη φυλή Ιούδα του Ισραήλ, βρίσκεται στο βιβλίο της Γέννησης: **«δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα, ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών του, εωσού έλθη ο Σηλώ και εις αυτόν θέλει εισθαι η υπακοή των λαών»**

(Γένεσις, μθ' ;10). Όσο αφορά για τη σύνδεση του φαινομένου του άστρου με την έλευση του βασιλιά του Ισραήλ, υπάρχει επίσης σχετική προφητεία:

«...Θέλει ανατείλει άστρον εξ Ιακώ β, και θέλει αναστηθή σκήπτρον εκ του Ισραήλ...»

(Αριθμοί, κδ' :17) Η προφητεία που αναφέρει επακριβώς τη χρονολογία γέννησης του Κυρίου είναι γραμμένη στο βιβλίο του Δανιήλ:

«Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου, και επί την πόλιν την αγίαν σου, δια να συντελεσθή η παράβασις, και να τελειώ σωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας, και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος, και να σφραγισθή όρασις και προφητεία, και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε, ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ, έως του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν εισθαι εβδομάδες επτά, και εβδομάδες εξήκοντα δύο θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας»

(Δανιήλ, θ' :24-25). Οπότε μελετώντας την Παλαιά Διαθήκη, οι μάγοι είχαν στα χέρια τους πολύτιμα στοιχεία, τα οποία συγκέντρωσαν, τα κράτησαν στη μνήμη τους και το κυριότερο πίστεψαν αυτές τις προφητείες, περίμεναν την γέννηση του Θεανθρώπου και όπως συμβαίνει σ' όλους που πιστεύουν στα λόγια του Θεού και περιμένουν την ενέργειά Του στη ζωή τους, δεν διαψεύστηκαν.

Ο Ιησούς Χριστός θυσιάστηκε πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πληρώνοντας για τις δικές μας αμαρτίες και αναστήθηκε σαν αναμάρτητος για να μας δικαιώσει. Συνεπώς σήμερα είναι ζωντανός και θέλει τον καθένα από μας να κάνουμε ένα βήμα πίστης, να τον ζητήσουμε να έρθει στη ζωή μας και να του δώσουμε την καρδιά μας να την καθαρίσει με το Άγιο αίμα Του από τις αμαρτίες μας ώστε να γίνει τόπος κατοικίας Του. Αν το κάνουμε αυτό τότε θα συμβεί στη ζωή του καθενός μας το μεγάλο θαύμα που ο λόγος του Θεού ονομάζει 'αναγέννηση' ή 'άνωθεν γέννηση'. Τότε μόνο θα μπορούμε να εορτάζουμε ουσιαστικά τα προσωπικά μας Χριστούγεννα. Αμήν!